క.ని 4661

ఆంధ్రభూమి - మే 22, 1997

"ఎంపీ కావడానికే పార్టీలు. ఎంపీలకు పార్టీలుండవు -"

ఈగ

ఎంపీ సోమలింగం చిన్నతనంలో చాలా కష్టపడ్డాడు. పైకి రావాలని పట్టుదలగా చదువుకున్నాడు. కాస్త పైకి రాగానే కష్టజీవులందర్నీ ఆకట్టుకుని మరికాస్త పైకి వెళ్ళాడు. ఎంపీ అయ్యాడు.

సోమలింగానికిప్పుడు కష్టాలు లేవు. పెద్ద ఇల్లుంది. తాతా - బామ్మా, తండ్రీ - తల్లి, పెళ్ళాం - కొడుకు ఆ ఇంట్లోనే వుంటున్నా ఇంకా ఆ ఇల్లు పెద్దదే. ఆ ఇంట్లో ఏ ఒక్కరికీ కష్టమంటే తెలియదు.

తనకిది పునర్జన్మలా వున్నా గత జన్మను మరచిపోరాదని సోమలింగం ఓ చిన్న మట్టిగుడిసె కట్టించి ఆబొమ్మను షోపీసుగా డ్రాయింగ్‌రూంలో ఒక మూల వుంచాడు. ప్రతి సోమవారంనాడూ నిద్రలేవగానే ఆయన స్వయంగా ఆ ఇంటిని అలుకుతాడు. ఏడాదికొకసారి తన పుట్టినరోజున జర్నలిస్టుల ముందా ఇల్లలికి ప్రశంసలందుకుంటాడు. ఇల్లలికే ఎంపీగా కొందరాయన గురించి చెప్పుకుంటారు.

ఒక సోమవారం సోమలింగం ఇల్లలుకుతున్నాడు. అంతలో జేబులోని సెల్యులార్ మ్రోగింది. చేతులు కడుక్కుని తుడుచుకుని సందేశం విన్నాడు.

"అర్జంటుగా మా పార్టీలో చేరాలి. పదిలక్షలదాకా ఇస్తాము. బేరాలు లేవు. సాయంత్రం మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాం. అప్పటిదాకా ఆలోచించుకుని నీ నిర్ణయం చెప్పు".

సోమలింగం హుషారుగా భార్య దగ్గరకు పరుగెట్టాడు. ఇల్లలికే పనిలేదు కాబట్టి ఆమె ఇంకా నిద్రపోతోంది. సాధారణంగా ఆయన భార్యకు నిద్రాభంగం చేయడు. ఎందుకంటే ఆమె నిద్రపోతూ కలలుకంటూ గత జన్మలోకి వెళ్ళిపోతుంది. ఇన్నేళ్ళుగా కొత్త జీవితంలో వున్నప్పటికీ కలల్లో మాత్రం గత జన్మ తప్పదామెకు. నిద్ర మధ్యలో లేపితే ఆమె గత జన్మలో భాషనే మాట్లాడుతుంది. సరదాకు ఇల్లలుకుతాడుగానీ క్షణమాత్రమైనా ఆ భాషను పెళ్ళాం నోటివెంట వినాలన్న సరదా మాత్రం ఆయనకు లేదు.

ఇప్పుడు మాత్రం అన్నింటికీ సిద్ధపడే ఆయన ఆమెను లేపి గత జన్మలోని భాషలోకి

దిగేలోగా "నీకు పదిలక్షలిస్తా. ఏం చేసుకుంటావో చెప్పు" అంటూ హిప్నటైజు చేసి వాస్తవంలోకి తెచ్చాడు.

"కోనసీమ తుపాను ధాటికి తట్టుకోలేక బక్కరైతులు కొందరు అయిన కాడికి భూములమ్ముకుపోతున్నారట. పదిలక్షలకూ పదెకరాలకు తక్కువ రావు. మనకక్కడ సెంటు భూమి కూడా లేదు" అందామె.

అంత మంచి సలహా ఇచ్చిందని ఆయనకు భార్య ముద్దొచ్చింది. అయినా ఆమెతో ఆ క్షణంలో నిద్రాభంగం కారణంగా కొన్ని గత జన్మ వాసనలింకా మిగిలి ఉండడం వల్ల దగ్గరగా తీసుకోలేకపోయాడు. అంతలోనే "అవునూ అంత డబ్బెక్కడిది?" అని కుతూహలంగా అడిగి, జవాబు రాగానే "ఓరినీ..." అని తమాయించుకుని "పార్టీ మారడానికి బొత్తిగా పదిలక్షలా, ఇవేమైనా ఇందిరమ్మ రోజులా. కోటికి తగ్గనని తెగేసి చెప్పాల్సింది" అందామె.

"అబ్బే... అవి పీవీగారి రోజులు. అయినా ఇప్పుడు సీజనూ కాదు. ఏ మెజారిటీ లేకుండానే యునైటెడ్ ఫ్రంట్ దేశాన్నేలేస్తోంది. వాళ్ళని చెడ తిట్టేవాళ్ళేకానీ పడగొట్టేవాళ్ళు కనబడరు. అంతో ఇంతో చేయగల బిజెపీని పడగొట్టడానికి ఒకళ్ళూ ఇద్దరూ చాలరు. ప్రస్తుతం ఎంపీలకు గిరాకీ లేకుండా పోయింది. పదిలక్షలేంటి - పదివేలన్నా పుచ్చుకోవాల్సిందే. మనకా శ్రమలేని పని. ఉత్తినే వచ్చేది కాదనడమెందుకు?" అన్నాడు సోమలింగం.

"శ్రమలేదంటున్నావు. మరి నీ పార్టీ వాళ్ళూరుకుంటారా? అదేదో చట్టముందిగా" అందామె.

అదంటే యాంటీ డిఫెక్షన్ లా. పార్టీ మారాలంటే కనీసం మూడొంతులమందిని కూడగట్టుకోవాలి. ఆ మూడొంతులూ ఎవరెవరా అని ఆలోచించబోయి గతుక్కుమన్నాడు సోమలింగం. ఆయనకు తన పార్టీయేదో గుర్తుకు రాలేదు. అందుకని నర్మగర్భంగా "నా పార్టీవాళ్ళంటున్నావ్. అసలు నేనే పార్టీనో నీకెరుకా?" అన్నాడు భార్యను సవాలు చేస్తూ.

"పదేళ్ళక్రితందాకా ఫర్వాలేదు. గుర్తుండేది. ఇప్పుడంటావా? భోగం దాని తండ్రెవరో చెప్పవచ్చుగానీ నీ పార్టీ ఏంటో చెప్పడం నా వల్లకాదు. ఈ వేళున్నది రేపుండదు కదా. అసలు నీ పార్టీయేదో నీకు తెలుసా అని" అందామె అనుమానంగా.

"నీ దగ్గర దాపరికమెందుకు? నా పార్టీ మరచిపోయాను. నీకు గుర్తుంటే చెప్పవే వేధించక" అన్నాడు సోమలింగం బ్రతిమాలుతూ.

"అయితే వెళ్ళి నీ అమ్మనడుగు. ఆవిడ మహా ఆరాల మనిషి, అన్నీ తెలుస్తాయి" అంటూ ఆవులించిందామె. ఆమె మేను వాల్చి కన్ను మూసుకోగానే సోమలింగం తల్లివద్దకు వెళ్ళాడు.

కొడుకు పైకొచ్చాక కాఫీ అలవాటయింది సోమలింగం తల్లికి. ఆ కాఫీ కోసం ఆవిడ పెందరాళే నిద్రలేస్తుంది. కొడుకు వచ్చే సమయానికి ఆవిడ రెండో ట్రిప్పు కాఫీ

తాగుతోంది.

"వెధవకానా! నువ్వు నా పార్టీయో, నీ బామ్మ పార్టీయో తెలియనివ్వకుండా ఇన్నేళ్ళు గడిపావు. నన్ను బయటి పార్టీ గురించి అడుగుతావా?" అని మందలించిందావిడ.

ఆవిడకు తెలియనిది తండ్రికీ తెలియదని తెలుసుకాబట్టి తాత దగ్గరకు వెళ్ళాడు సోమలింగం. అప్పుడు తాత స్నానం పూర్తిచేసుకుని గాంధీగారి ఫొటోకి దణ్ణం పెట్టుకుంటున్నాడు. ఆయన దృష్టిలో గాంధీ ఒక్కడే దేవుడు. మనవడు పార్టీ గురించి అడగ్గానే 'కాంగ్రెస్' అన్నాడాయన. ఆయనకు తెలిసినంతవరకూ దేశంలో వున్న పార్టీ అదే. అదొక్కటే.

ఎప్పుడూ తాతతో వాదనకిష్టపడని సోమలింగం ఆ రోజు మాత్రం కాస్త చిరాకుపడి "అలాగంటావేమిటి - ఇంకో పార్టీయే లేనట్టు. దేశంలో కాంగ్రెస్ ఒక్కటే పార్టీ అయితే మరి వీళ్ళంతా ఏ పార్టీ?" అంటూ ఇతర పార్టీల్లో వున్న ప్రముఖ గాంధేయవాదుల పేర్లు చెప్పాడు.

"కాంగ్రెస్" అన్నాడు తాత. మరి వాళ్ళంతా ఒకప్పుడు కాంగ్రెసేనని గుర్తించిన సోమలింగం ఉక్రోషం పెరిగిపోగా "మరి మన రాష్ట్రముఖ్యమంత్రి ఎవరంటావ్?" అన్నాడు సంచలనాత్మకమైన ప్రాంతీయ పార్టీనైనా ఆయన గుర్తిస్తాడని.

"కాంగ్రెస్" అన్నాడు తాత.

ఆగిపోయిన గడియారం రోజుకురెండుసార్లు కరెక్టుగా టైము చూపిస్తుంది. కాంగ్రెస్ పేరు చెప్పడం చాలామంది రాజకీయ నాయకుల విషయంలో అటువంటిదే! ఎటొచ్చీ అది కాంగ్రెస్ గొప్పతనం కాదు, మనదేశ రాజకీయానికి పట్టిన దౌర్భాగ్యం.

తాతకు తెలిసింది తప్ప బామ్మకింకేమీ తెలియదని తెలుసుకాబట్టి సోమలింగం ఇంట గెలువలేక రచ్చ గెలవాలని విశ్వనాథానికి ఫోన్ చేసాడు.

విశ్వనాథం ఆయనకు చిన్ననాటి స్నేహితుడు. సోమలింగం పైకొచ్చినందువల్ల ప్రయోజనాలు పొందుతూ సంతోషిస్తున్నాడు.

సోమలింగంలో గొప్పతనముంటే పొగుడుతాడు. లేకున్నా పొగుడుతాడు. లోపాలు మాత్రం చెప్పడు. రాజకీయంలో స్నేహమంటే అదే కదా.

"నాకు తెలిసింది నువ్వే. నీ పార్టీ కాదు. నాకు మనిషి శాశ్వతం. పార్టీ కాదు. ఇప్పుడు ప్రజలంతా నాలాగే వున్నారు. వాళ్ళకూ మనుషులే తప్ప పార్టీలు తెలియవు. అందుకే ఓట్లు కూడా పార్టీలకు బదులు మనుషులకు వేస్తున్నారు. అంతగా నీకు నీ పార్టీ పేరు కావాలంటే నీ నాయకుడెవరో చెప్పు. నాయకులకు పార్టీలుంటాయి కాబట్టి చెప్పడం సులభం?" అన్నాడాయన.

"అయ్యో! నా నాయకుడెవరో గుర్తుంటే ఈ ఇబ్బందంతా ఎందుకు?"

"పార్టీ పేరు గుర్తులేకపోయినా నాయకుడి పేరు గుర్తుందని వాళ్ళున్నారంటే ఆశ్చర్యమే! అయినా రోజులు మారిపోతున్నాయిలే" అని ఆగి "పాత దినపత్రికలు తిరగేయ్. వాటిలో నీ నాయకుడికి మద్దతునిస్తూ నువ్విచ్చిన స్టేట్‌మెంట్లుంటాయి" అన్నాడు

విశ్వనాథం.

"ఆ పని నాకోసం నువ్వు చేసి పెట్టగలవా?"

"నేను పేపరుకొని చదవనని నీకు తెలుసుగా"

అంతటితో విశ్వనాథాన్ని విడిచిపెట్టి దినపత్రికలకోసం ఇంట్లో చాలాచోట్ల వెదికి వెదికి ఎక్కడా కనబడకపోగా మరి కొడుకును నిద్ర లేపక తప్పదనుకున్నాడు.

ఆరోజు స్కూలుకు సెలవు. సెలవుపూట సోమలింగం పుత్రరత్నం పదింటిలోగా నిద్రలేవడు. లేపడం ఆయనకూ ఇష్టముండదుగానీ వాడొక్కడికే దినపత్రికలపై ఆసక్తి. వాడు వాటిమీద వచ్చే మంచి బొమ్మలు కనబడేలా పుస్తకానికి అట్టలు వేసుకుంటాడు. ఇంక ఇంట్లో వాళ్ళెవరూ పేపరు చదవరు, చూడరు.

సోమలింగాన్ని పడకగది గుమ్మం ముందు ఆపేసాడు అంగరక్షకుడు భీమయ్య.

భీమయ్య భీముడిలాగే వుంటాడు. ఇంట్లో పుత్రరత్నం మీద ఈగకూడా వాలనివ్వడు. అందుక్కారణముంది. తండ్రి ఎంపీ మాత్రమే అయ్యాడుగానీ తను దేశానికి పిఎం కాగలనని వాడి నమ్మకం. అందుకని తనకి అంగరక్షకుడ్ని అలవాటు చేయమన్నాడు. బయటైతే బాగుండదని నిండా పదేళ్ళు లేని పుత్రరత్నానికి ఇంట్లో భీమయ్యను ఏర్పాటు చేశాడు సోమలింగం. ఆ భీమయ్య ఇప్పుడాయన్నే ఆపేశాడు.

"నా బాస్ నిద్ర పోతున్నప్పుడు ఆ దేవుడే స్వయంగా దిగివచ్చినా సరే నాకు ఈగలాగే కనిపిస్తాడు. ఈగల్ని నా బాస్‌మీద వాలనివ్వను" అన్నాడు భీమయ్య. వాడు, పుత్రరత్నం కలసి వచ్చిన ప్రతి సినిమా చూస్తారు. సినిమా డైలాగులు ఇద్దరికీ బాగా వంటబట్టాయి.

"పోనీ గదిలో దినపత్రికలేమైనా వుంటే ఇవ్వు" సోమలింగం అసహాయత.

"నా బాస్ చిన్న కుర్రాడా ఏమన్నానా? పదేళ్ళొచ్చాయి. గదిలో సినిమా పత్రికలు తప్ప ఇంకేమీ వుండవు" భీమయ్య నిరసన.

"కాబోయే రాజకీయ నాయకుడు దినపత్రికల్ని కనీసం గదిలోనైనా వుంచుకోవాలి గదా" అని ఆయన వాపోతే "రాజకీయ నాయకుడు కావాలనే సినిమాలు చూసేదీ, సినిమా పత్రికలు చదివేదీనూ. రాజకీయాల్లో, సినిమాలకున్న భవిష్యత్తు వేటికీ లేదు" అన్నాడు భీమయ్య.

సినిమాలతోపాటు ప్రజలు బానిస మనస్తత్వాన్నీ, విజృంభించినా ప్రయోజనం లేని తెలివినీ సంతరించుకున్నారని సోమలింగానికి మరోసారి అనుభవమయింది. పుత్రరత్నం గదిలో ప్రవేశించడానికి మరో ప్రయత్నం చేద్దామంటే భీమయ్య మళ్ళీ ఈగ ప్రసక్తి తెస్తాడేమోనని భయంగా వుందాయనకి. అసలే ఇల్లలుకుతూ పార్టీ పేరు మర్చిపోయి వున్నాడు.

వెనుదిరిగిన సోమలింగానికి ఇల్లూడుస్తున్న చంద్రం కనిపించాడు. వాడికి ఇరవై ఏళ్ళు. మహా చురుకు. చదువంటే పిచ్చి. ఎక్కడేం కనిపించినా చదివేస్తుంటాడు. వాడికీ తెలివి కాస్త ఎక్కువే. పేదవాడికి అంత తెలివి ప్రమాదమనుకుని హర్షుడికి పండితులు

మినుము, దొండా పెట్టినట్టు వాడి తండ్రి వాడిని, ఎంపీ ఇంట్లో పనికి పెట్టాడు. ఆ ఇంట్లో వాళ్ళతో మాట్లాడి మాట్లాడి అప్పటికే వాడి తెలివి సగానికి సగం తగ్గిపోయింది.

"దినపత్రికలెక్కడరా?" అన్నాడు సోమలింగం. ఒకటి కాదు, రెండుకాదు ఆ ఇంటికి అన్ని దినపత్రికలూ ఫ్రీగా వచ్చే ఏర్పాటుంది.

"వాటినిండా తమరినో, తమ స్నేహితుల్నో తిడుతూ వార్తలూ, కార్టూన్ బొమ్మలూ వుంటున్నాయని అమ్మగారికోపం వచ్చి షాహుకారుతో ఏర్పాటు చేసుకున్నారండి. ఇంగ్లీషు, తెలుగు అన్ని పేపర్లకూ కలిపి నెలకు ఇరవై కిలోలలకు లెక్కకట్టి ఆయన డబ్బు పంపించేస్తాడండి. పేపర్లు నేరుగా ఆయనింటికే వెళ్ళిపోతున్నాయండి" అన్నాడు చంద్రం.

ఈ ఏర్పాటెప్పట్నించో సోమలింగానికి తెలియదు. ఆయన పేపరు చూసి మూణ్ణెల్లయింది. అందుకని "అది తప్పురా, పేపర్లనింటికి రానివ్వాలి. అందులో మన శత్రువుల్ని తిట్టినవి దాచుకోవాలి. మనని తిట్టినవే అమ్మాలి" అన్నాడు.

"కొన్నాళ్ళదీ చేసారు అమ్మగారు. కానీ అంతా కలికాలం కదండీ. ప్రతి రెండేసి రోజులకీ మిత్రుడు శత్రువవడుతున్నాడు. శత్రువు మిత్రుడౌతున్నాడు" అన్నాడు చంద్రం.

"పోనీలే. అమ్మగారి ఏర్పాటే బాగుంది" అన్నాడు సోమలింగం. తన భార్య పేపరు చదవదనీ, పేపరు చదివిన ఉత్సాహంలో తన భావాలను చంద్రం ఆమెతో పంచుకోగా ఏర్పడిన పరిణామమే అదనీ ఆయన గ్రహించాడు. కాస్త చదివే ఇన్ని తెలుసుకున్నాడు. వాడిలాంటి వాడ్ని పేపరు చదవకుండా ఆపగల ఏ ఏర్పాటైనా మంచిదేనని ఆయనకు అనిపించింది.

ఇక తప్పనిసరై తనకు బాగా కావాల్సిన జర్నలిస్టు భరత్‌కి ఫోన్ చేస్తే "నీకే సందేహమున్నా అడుగు నాయనా. ఈ సర్వజ్ఞయోగి వెంటనే బదులిస్తాడు" అని బదులొచ్చింది.

సర్వజ్ఞయోగి స్టార్ హోటల్లో దిగాడు. ఊళ్ళోకి వచ్చి నాలుగు రోజులైంది. ఇంకా పదిరోజులుంటాడు. కానీ స్వయంగా కలవనివ్వడు. ప్రశ్నలూ, జవాబులూ ఫోన్లోనే. నిన్నా, మొన్నా ఆయనకోసం ఎంతో ట్రైచేసాడు. ఎంగేజ్ వచ్చింది. ఇప్పుడు రాంగ్ నెంబర్ రూట్లో ఆయన దొరికాడు. పోనీ ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే అనుకుని ఆయనకు తన అవస్థ చెప్పుకున్నాడు. ఆయన గంభీరంగా "నా అభిప్రాయంలో మతాలెన్ని వున్నా దేవుడొక్కడే. పేర్లు వేరైనా పార్టీలన్నీ ఒక్కటే. అయినా నీకో ఉపాయం చెబుతాను. ఆదర్శాలు, ఆచరణ, విధానాలనుబట్టి మతాలను గుర్తించవచ్చు. అలాగే పార్టీలనూ గుర్తించవచ్చు. వాటిని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించు" అన్నాడు.

అంత మంచి ఉపాయం చెప్పినందుకాయన్ని వ్యంగ్యంగా మెచ్చుకున్నాడు సోమలింగం. "నాకు పొగడ్తలు వద్దు నాయనా. ఇప్పటికి మనం ఆరు నిముషాల పన్నెండు సెకన్లు మాట్లాడాం. సెకనుకు పది రూపాయల చొప్పున లెక్క బిల్లు పంపిస్తాను. నా శిష్యుడు వస్తాడు. డబ్బు సిద్ధంగా ఉంచు" అన్నాడు సర్వజ్ఞయోగి. విధానాలను బట్టి పార్టీలను గుర్తించడం సాధ్యంకాదని చెప్పాలనుకున్న సోమలింగం తక్కున ఫోను పెట్టేశాడు.

ద్వితీయ ప్రయత్నంలో ఆయనకు భరత్ దొరికాడు. "నా గురించి వార్తలున్న పాత దినపత్రికలు పంపు. చాలా అర్జంటు" అన్నాడు సోమలింగం.

"లాభం లేదు. మీ ఇంటికేరూట్లో దినపత్రికలు బయలుదేరినా అవి తనవేనని దారి కాసేసి లాగేసుకుంటున్నాడు షావుకారు. మీరే ఇక్కడకు రండి" అన్నాడు భరత్.

షావుకారు మీద కోప్పడితే ఇల్లాలిమీద కోప్పడినంత ప్రమాదమని భయపడి "మరి నేను ఎంపీని కదా. పత్రికాఫీసుకొస్తే హడావుడి కాదా" అన్నాడు అనుమానంగా.

"అబ్బే – తెలుగువాళ్ళు సినిమాల్లో అరక్షణం కనిపించే ఎక్స్ట్రాని అతి సులభంగా గుర్తుపడతారు కానీ ఎంపీల మొహాలు ఓటేసేటప్పుడే పట్టించుకోరు" అని హామీ ఇచ్చాడు భరత్.

సోమలింగం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. అయినా తన భయం తనది కాబట్టి కార్లో వెళ్ళకూడదనుకున్నాడు. రోడ్డు మీదకు వస్తే ఒక్కరూ ఆయన్ను పట్టించుకోలేదు. ఆటోని పిలిస్తే మీటరు మీద రెండ్రూపాయలు కావాలని ఆటోవాడు ఆయన్ని అతి సామాన్యుడిలా ట్రీట్ చేశాడు. మొత్తం మీద ఆయన "నిజం వినడంకంటే అనుభవించడం మరింత ఘోరం" అని మనసులో అనుకుని పత్రికాఫీసు చేరి అక్కడ భరత్ వుంచిన పేపర్లు తిరగేస్తే ఆయన ఒక్కొక్క వార్తలో ఒకో నాయకుడ్ని పొగిడి మరో నాయకుడ్ని తిడుతున్నట్లుంది. పేపర్లన్నీ తిరిగేసరికి పెర్ముటేషన్, కాంబినేషన్లన్నీ అయిపోయాయి. చివరికి విసుగ్గా "ఇన్నిచోట్ల నా పేరుముందు ఎంపీ అని వ్రాసారే తప్ప ఒక్కచోటా నా పార్టీపేరు వేయలేదేం?" అన్నాడు.

"ఎంపీ కావడానికే పార్టీలు. ఎంపీలకు పార్టీలుండవు. ఇది రూఢీ అయినప్పట్నించీ జర్నలిస్టులం ఎంపీల పార్టీలు వేయుడం మానేసాం. అసలు మా జర్నలిస్టుల్లో ఓ జోక్ కూడా వుంది. ఏ ఎంపీకైనా నీ పార్టీ ఏమిటని అడిగితే చెప్పగలడా అని" అన్నాడు భరత్.

సోమలింగం ఇబ్బందిగా నవ్వేసి భరత్ నిజంగానే తనని పార్టీ గురించి అడుగుతాడని భయపడి వెంటనే అక్కడ్నుంచి కదిలాడు. ఇల్లు చేరాక తన పార్టీ ఏమిటా అనికాక పార్టీ ఏమిటో ఎలా తెలుసుకోవాలా అని తీవ్రాలోచనలో పడ్డాడు.

బాగా ఆలోచించగా ఓ ఉపాయం తట్టి ఢిల్లీలో స్పీకరుకు ఫోన్ చేశాడు. అదృష్టం కొద్దీ ఆయన వెంటనే దొరికాడు. సోమలింగం ప్రశ్న విని "తప్పు, తప్పు. నీ పార్టీ ఏదో నువ్వే చెప్పాలి. నేను వినాలి. నీ పార్టీ పేరు నేను చెప్పాలంటే మనమిద్దరం గుజరాత్లో పుట్టి వుండాల్సిందేమో" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

సోమలింగం ఢిల్లీలో మరికొందరికి ఫోన్లు చేసాడు. పార్లమెంటులో ఓటింగు జరగాల్సిన తీర్మానాలేవీ ఇప్పట్లో లేవుట. అందుకని ఎవరూ ఎంపీల గురించి బొత్తిగా పట్టించుకోవడంలేదు. మెజారిటీ లేకుండా నిక్షేపంలా ఓ కూటమి దేశాన్నేలేస్తుంటే మెజారిటీకి దగ్గర్లో వున్న పార్టీకి ఒకరూ ఇద్దరూ చాలని పరిస్థితి. "పీవీ టైములో ఎంత బాగుండేది? ఏ ఎంపీకా ఎంపీకి విడివిడిగా విలువుండేది" అని గత వైభవం తల్చుకుని

ఓ క్షణం బాధపడ్డాడాయన. అంతలో ఆరువారాల క్రితం ఓ పెద్దాయన పెద్ద పార్టీ నుంచి విడిపోయి కొత్త పార్టీ పెడతానని ప్రకటించాడని గుర్తుకొచ్చి తనుగానీ ఆయన పార్టీలో చేరాడా అని అనుమానం కలిగి ఫోన్ చేస్తే "ఆలూ లేదూ, చూలూ లేదు కొడుకు పేరు సోమలింగం అన్నట్లు నా పార్టీకే ఇంకా పేరు లేదు. అందులో నీ పేరా?" అన్నాడాయన.

తన పేరు అలాంటి సామెతలో వున్నందుకు నొచ్చుకోబోగా ఇంట్లో పెద్ద హడావుడి. ఆయన భార్య వున్నట్టుండి డోక్కుంది. అందుకు కారణం అదేనట. సోమలింగం వెంటనే మారాలోచన లేకుండా భార్య పొట్టకు చెవులానించి "గుర్రంలాంటి నా భార్య కడుపులో వున్న పిల్లా నా పార్టీ పేరేంటో చెప్పగలవా?" అనేసాడు. తన కథకు అంతకు మించిన ముగింపు వుండదన్న భావనలో.

అప్పుడు "ఈహిహిహి" అన్న సకిలింపు వినిపించింది. కానీ అది తన భార్య పొట్టనుంచీ కాక నోట్లోంచి వచ్చింది. ఎందుకల్లా నవ్వుతావని అడగబోయి, ఆమె అలాగే నవ్వుతుందని గుర్తొచ్చి, ఇన్ని గుర్తొస్తున్నాయి. నా పార్టీ పేరెందుకు గుర్తురాదు అని మథనపడిపోయాడాయన.

అంతలో అలా వచ్చిన పుత్రరత్నం "నాన్నా! రేపటికి హోంవర్కు చేసుకోవాలి. నా పుస్తకాల సంచీ ఎక్కడో పోయింది. కొత్త పుస్తకాలు కావాలి. అర్జంటు" అన్నాడు.

"అమ్మనడిగి డబ్బు తీసుకో" అన్నాడు సోమలింగం విసుగ్గా.

"డబ్బు గురించి కాదు. నేనే క్లాసో మరచిపోయాను" అన్నాడు పుత్రరత్నం.

సోమలింగం వాడిని తిట్టాడు. అవన్నీ తనకే తగుల్తున్నట్లు తోచి తగ్గిపోయి "ఏదైనా పాఠం గుర్తుచేసుకో" అన్నాడు.

"నాకు ఈగ పాఠమొక్కటే గుర్తు. ఈగ మురికిమీద వాలి అక్కడి అనారోగ్యాన్ని అన్ని చోట్లకూ పాకించడానికి వాలిన చోట వాలకుండా మారుతూ...." అని వాడు పాఠం గుర్తు చేసుకోబోతుంటే భరించలేక "ఆగు" అన్నాడు. అంతలోనే జేబులోని సెల్యులార్ పలికింది. అప్పుడే సాయంత్రమైపోయిందా అనుకుంటూ అవతలి పార్టీ సందేశం విని "కోటి రూపాయలకు పైసా తగ్గను. పది లక్షలకింకెవరైనా దొరికితే చూసుకోండి" అన్నాడు.

"ఓరినీ! ఫలానా పార్టీ వాడిక్కూడా ఇంతరేటా? ఏదో నోరు జారిందిగానీ పదిలక్షలిస్తామనడమే మా బుద్ధి తక్కువ. నీ నోట్లో శని వుండి మంచి బేరం పోగొట్టుకుంటున్నందుకు విచారిస్తావులే...బై'

ఫోన్ కట్టయింది. అవతలివాడు 'ఫలానా' అంటూ సోమలింగం పార్టీ పేరు చెప్పనే చెప్పాడు. ఆ చెప్పేదేదో ముందే చెబితే కోటి అడిగేవాడ్నా, పదిలక్షలు పోగొట్టుకునేవాడ్నా, అని నొచ్చుకుంటూ ఏదేమైతేనేం తన పార్టీపేరు తెలిసినందుకు తృప్తిపడ్డాడు సోమలింగం. అదెంతసేపు గుర్తుంటుందో మాత్రం ఆయనకే తెలియదు.

✦ ✦ ✦